

**[Bertel Dahlgaard.]**

vi kender fra Tyskland i Aarene forud for 1933, havde som Forudsætning for sin Virkning i Tyskland en bestemt Ting, nemlig det tyske Folks Umodenhed og paa mange af de Omraader, det dengang drejede sig om, dets Uvidenhed, og havde ogsaa sin Baggrund i mange af de økonomiske Lidelser, som dette Folk havde været igennem op igennem Tyverne. Den Virkning vil en saadan Journalistik aldrig ret længe kunne faa i Danmark, dertil er den danske Befolkning for oplyst og for hæderlig, og det vil ikke nytte det allerringeste, selv om denne Journalistik dækkes af Landets Kirkeminister i dette Øjeblik.

Jeg maatte maaske som et Supplement til denne Journalistik nævne et andet Regeringsblads Udtalelse for kort Tid siden. Det var et Regeringsblad, „Land og Folk“, som meddelte i en Artikel, at om jeg ikke ligefrem havde været Ven med „Hestetysten“, saa havde jeg dog faktisk engageret ham til at organisere Luftbeskyttelsesforanstaltninger paa Regeringens Vegne; men jeg naaede ikke saa vidt, idet jeg efterhaanden blev klar over, hvilken farlig Forbindelse det var, jeg havde rodet mig ind i, og saa bakkede jeg „Hestetysten“ ud. — Jeg plejer meget sjældent at dementere løgnagtige Udtalelser om mig i Pressen, men jeg tænkte: Dette er dog vistnok for groft, — og jeg sendte saa et Dementi til det paagældende Blad. Der gik 14 Dage, uden at dette Dementi kom, skønt jeg kunde forlange det i Henhold til Presseloven. Jeg henvendte mig saa til et Medlem af det paagældende Parti her i Tinget og gjorde opmærksom herpaa, og det paagældende Medlem var saa venlig at sige, at det utvivlsomt burde komme. Og derefter kom ogsaa dette Dementi.

Men jeg gør opmærksom paa, at det kom paa den Maade, at det derefter meddeltes i Bladet, at naar man havde bragt den første Meddelelse, var det, fordi man havde set Kopier dels af Breve, hvori „Hestetysten“ paa Indenrigsministeriets Vegne udbad sig Tilbud paa Levering af Skovle, dels af Forslag med Hensyn til Luftværnsforanstaltninger. Nu, i Stedet for at gaa ud fra, at naar jeg havde sagt, at hele denne Sag ikke havde nogen Forbindelse med Virkeligheden, saa var det ogsaa Svindleri med disse Kopier, gør Bladet opmærksom paa, at jeg i denne Sag aabenbart har en meget kort Hukommelse.

En saadan Journalistik byder man altsaa hæderlige Folk for Tiden, og det skal være det, man kalder for den nye Orden her i Lan-

det! Jeg kan ikke tænke mig, at den danske Befolkning vil finde sig i den Slags ret længe.

**Alvilda Larsen:** Jeg kan paa mit Partis Vegne tilslutte mig de af Udvalget foreslaaede Ændringer. Jeg kan ikke betragte dem som en Skærpelse af Loven, men blot som en bedre Formulering af de forskellige Bestemmelser. Med særlig Tilfredshed hilser jeg de Bemærkninger i Betænkningen, hvori der tales om Godkendelse eller Anvisning fra Regeringens Side eller fra Erhvervsorganisationers Side i Forbindelse med Regeringen. Af Bemærkningerne til Lovforslaget fik man det Indtryk, at det betød Straffrihed, hvis der var givet Anvisning fra eller hvis Arbejdet var godkendt af Regeringen. I Betænkningen siges det imidlertid, at en Godkendelse, som af Regeringsmyndigheder eller lign. maatte været givet med Hensyn til Priser o. lign., ikke kommer i Betragtning som en Omstændighed, der kan paaberaabes til Støtte for Straffrihed, og altsaa heller ikke kan sidestilles med „danske Myndigheders Ordre eller Anvisning“.

Det udtrykkes her langt klarere end i Bemærkningerne til Lovforslaget, og det synes jeg, er tilfredsstillende. Bemærkningerne til et Lovforslag er jo temmelig afgørende for, hvordan Loven skal praktiseres, og man skal ikke være blind for, at der findes en Række Tilfælde, hvor Industrifolk har henvendt sig med deres Kalkuler til Industriraadet og faktisk selv har været initiativtagende. Og dette er jo noget ganske andet end en Ordre eller en Anvisning fra Regeringens Side.

Endelig maa jeg igen beklage, at der i dette Lovforslag er aabnet Adgang til en Anke, som ikke findes i Straffelovstillægget af 1. Juni.

Jeg kan — som det ogsaa er sket fra anden Side — indtrængende tilslutte mig Henstillingerne om, at vi hurtigst muligt faar den tredje Lov, den med økonomiske Sanktioner. Det er utvivlsomt den største Kategori af Værnemagere, som ikke kan straffes efter denne Lov, men som kan straffes efter en Lov med økonomiske Sanktioner. Og det skal ikke vare for længe!

I Forbindelse med Kritikken over for Rigsdagen med Hensyn til den lange Tid, det har været med Behandlingen af dette Lovforslag, maa det ikke glemmes, at det er meget længe siden, der fra Modstandsbevægelsens Side var udarbejdet et Udkast til Forslag om en Værnemagerlov. Der blev sidenhen nedsat et Embedsmandsudvalg med en Repræsentant fra Modstandsbevæ-